

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **M.P.**

skazanego z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 sierpnia 2018 r.

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G.

z dnia 19 lipca 2017 r., sygn. akt II AKa [...] /17,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K [...] /16

p o s t a n o w i ł

1. oddalić wniosek;

**2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego, w tym
wydatkami w kwocie 20 zł, obciążyć wnioskodawcę M.P.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K [...] /16, utrzymanym następnie w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 19 lipca 2017 r., sygn. akt II AKa [...] /17, **M.P.** został uznany za winnego popełnienia – wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami – przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzono mu karę 3 lat

pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 zł każda.

We wniosku z dnia 16 kwietnia 2018 r. obrońca skazanego M.P. wniósł o wznowienie postępowania, zakończonego wspomnianym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G., uchylenie obu orzeczeń wydanych w tym postępowaniu i uniewinnienie M.P. od przypisanego mu czynu, ewentualnie przekazanie sprawy właściwemu Sądowi do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wniosku obrońca skazanego wskazał, że M.P. jest w posiadaniu nowych dowodów w postaci raportu detektywistycznego dotyczącego osoby M.G. oraz nagrania rozmowy, przeprowadzonej z nim przez skazanego, które – w przekonaniu wnioskodawcy – wykazują w sposób bezsporny, że M.P. nie popełnił przestępstwa, za które został skazany. Do wniosku o wznowienie dołączono również pozasądowe opinie z zakresu pisma ręcznego, wskazując, że stanowią one nowe dowody, które podważają ustalenia faktyczne poczynione na podstawie opinii biegłej, powołanej przez Sąd *meriti*.

Prokurator Prokuratury Krajowej, w piśmie z dnia 24 czerwca 2018 r., wniósł o oddalenie wniosku obrońcy skazanego M.P.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego M.P. o wznowienie postępowania okazał się niezasadny i z tego powodu podlegał oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Sąd w sprawie o wznowienie postępowania nie dokonuje na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych, będących podstawą prawomocnego wyroku, czy też oceny zasadności orzeczenia sądu pierwszej instancji. W kontekście przesłanki określonej w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. uprawniony jest jedynie do zbadania tego, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody, wykazujące znaczne prawdopodobieństwo błędności tego wyroku skazującego (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., III KO 11/18, LEX nr 2490297*). Należy podkreślić, że to na podmiocie zmierzającym do zainicjowania postępowania o wznowienie spoczywa ciężar wykazania, iż ujawniły się nowe fakty lub dowody, wskazujące na błędność wyroku skazującego (zob. *postanowienia*

Sądu Najwyższego z dnia: 7 czerwca 2018 r., V KO 6/18, LEX nr 2506138; 16 maja 2018 r., V KO 24/18; 18 października 2017 r., III KO 61/17, LEX nr 2382417).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że dołączone do wniosku o wznowienie postępowania „prywatne” opinie z zakresu badania pisma ręcznego (zresztą wcale nie kateryczne i jednoznaczne w swojej wymowie), nie stanowią nowego dowodu w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., lecz należy je uznać za niedopuszczalną w świetle specyfiki trybu określonego w rozdz. 56 k.p.k. próbę ponowienia kontroli instancyjnej zebranego w sprawie materiału dowodowego. Oczywiście jest bowiem to, że Sąd orzekający dysponował opiniami biegłej z zakresu pisma ręcznego – A.W., które były w toku postępowania sądowego przez obronę kwestionowane i podważane. Uznając je za kompletne, jasne i pozbawione sprzeczności, Sąd dokonał na ich podstawie ustaleń faktycznych (zob. s. 15-17 uzasadnienia Sądu *a quo*). Ocena tego dowodu została poddana kontroli instancyjnej przez Sąd Apelacyjny w G., który nie dopatrył się naruszenia przez Sąd *meriti* przepisów postępowania, w tym obraży art. 201 k.p.k. Za całkowicie nieprzystające do podstaw wznowienia postępowania *propter nova* należy przy tym uznać kwestionowanie kompetencji ww. biegłej przez wskazywanie na dokumenty, które przedłożyła ona w związku z ubieganiem się o wpis na listę biegłych sądowych. Ta część wniosku jawi się jako całkowicie pozbawiona rzeczowości i nie powinna być przedmiotem argumentacji prezentowanej przez pełnomocnika profesjonalnego. Ponownie należy więc jedynie powtórzyć, że próba podważenia dowodów uznanych przez orzekające w sprawie sądy za wiarygodne, za pomocą kolejnych „opinii i ekspertyz” sporządzonych na zlecenie strony, nie może być poczytana za „nowy fakt lub dowód” wskazujący na to, że skazany nie popełnił przypisanego mu przestępstwa, w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. W przeciwnym wypadku, złożenie pod jakimkolwiek pretekstem lub pozorem prywatnego dokumentu wskazującego na jakiekolwiek uchybienia (rzeczywiste lub pozorne) w opinii biegłego, musiałoby w praktyce zawsze skutkować wznowieniem postępowania i uchyleniem prawomocnych orzeczeń. Dodatkowo należy wskazać, że biegła A.W. w swojej opinii nie wskazywała jedynie na podobieństwa materiału dowodowego oraz porównawczego, ale również na różnice (tak akcentowane we wniosku o wznowienie), a Sądy orzekające do tego zagadnienia również się

odniosły. Nie sposób również nie podnieść, że w ocenie tych Sądów istotnym dowodem przemawiającym za sprawstwem skazanego były zabezpieczone jego odciski linii papilarnych na woreczkach foliowych, w które zapakowana była marihuana.

Jeśli chodzi o wynikające z przywołanego przez wnioskodawcę raportu detektywistycznego oraz nagrania rozmowy, którą skazany miał przeprowadzić ze wskazanym w tym raporcie M.G., to należy zauważyć, że osoba o imieniu M., pojawiała się w wyjaśnieniach skazanego, w tym także tych składanych przed Sądem *meriti* (zob. k. 135, 305v-306) i te okoliczności były przedmiotem wnikliwych rozważań orzekających w sprawie Sądów. Jeśli natomiast w postępowaniu sądowym skazany ani jego obrońca nie składali wniosku dowodowego o przesłuchanie M.G., to obecnie nie sposób przyjąć, że zaktualizowała się przesłanka wznowienia, na którą powołano się we wniosku. Na marginesie warto zauważyć, że Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom M.P. w tej części, w której wskazywał on na okoliczności, związane z osobą o imieniu M. (zob. s. 10-11 uzasadnienia wyroku Sądu *a quo*). Istotne jest również to, że przecież skazanemu M.P. przypisano popełnienie przestępstwa wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami i nawet ewentualny w nim udział M.G. nie dowodzi niewinności skazanego M.P. Poza tym, sama nagrana rozmowa tak naprawdę niczego jeszcze nie dowodzi, albowiem każda z tych osób może podczas niej mówić co zechce, bez żadnych konsekwencji prawnych, nie mówiąc już o tym, że tego rodzaju rozmowa może być „wyreżyserowana”, podobnie jak może być dana osoba odpowiednio przygotowana do złożenia próbek pisma ręcznego kilka lat po zdarzeniu z pominięciem tych charakterystycznych jego cech, które stanowiły podstawę wcześniejszej opinii grafometrycznej. Ponadto, co zresztą najistotniejsze, skoro z treści nagranej rozmowy wynika, że miała ona miejsce jeszcze przed pierwszym przesłuchaniem M.P. w przedmiotowym postępowaniu, to oznacza, że fakt ten był jemu znany również w toku postępowania sądowego, a skoro tego faktu nie zgłosił i nie wnioskował o przeprowadzenie tego dowodu, to obecnie nie może powoływać się na podstawę wznowieniową, że „ujawnił się nowy dowód lub fakt”, który nie był znany nie tylko sądowi, ale również i stronie postępowania. W świetle obecnych przepisów zgłoszenie takiego dowodu nie jest nawet dopuszczalne w toku

postępowania odwoławczego, jeżeli strona mogła ten dowód lub fakt powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji (art. 427 § 3 k.p.k.).

Nie dopatrując się zatem żadnych rzeczowych podstaw do wznowienia postępowania w oparciu o przesłankę *propter nova*, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając ponadto wnioskodawcę kosztami sądowymi postępowania o wznowienie (art. 639 k.p.k.).

ał